

[Arbejds- og socialministeren.]

ges, og jeg udtrykker håbet om, at man her er nået frem til bestemmelser, som også apotekerne, der jo skal være med til at praktisere dem, vil kunne finde glæde ved at arbejde med.

En af de ærede ordførere mente, at forslaget først burde have været fremsat i landstinget. Ja, det er muligt. Jeg forstod det ærede medlems bemærkning således, at man oftere skulle fremsætte lovforslag i dette høje ting, og jeg er meget lydhør heroverfor. Jeg har jo som minister ikke så forfærdelig megen erfaring bag mig; men efter mine erfaringer fra den korte tid, jeg har arbejdet i dette høje ting, kan jeg kun udtrykke min glæde over den meget velvillige og meget hurtige behandling, tinget har givet de forslag, som jeg har stillet med. Jeg lægger mig derfor det ærede medlems udtalelse på sinde og håber at kunne glæde det ærede medlem ved på et eller andet tidspunkt at følge det gode råd, han har givet mig.

Jeg er allerede delvis kommet ind på de områder, det ærede medlem fru Ingeborg Refslund Thomsen berørte. Jeg vil gerne tage reservation overfor en enkelt udtalelse af det ærede medlem, den om hvad man kan komme ud for, når man træffer sygdomsinteresserede kvinder. Jeg tror, det ærede medlem vil give mig ret i, at den samme kategori kan findes blandt mænd, så jeg vil i hvert fald ikke skrive under på den ensidige bedømmelse, det ærede medlem her har givet af kvinderne.

Der kunne let udvikle sig en meget lang diskussion mellem det ærede medlem hr. Chr. Nielsen og mig om de sociale problemer, vi her drøfter. Jeg skal i al kortshed for det første principielt slå fast, at jeg mener, det ærede medlem tager fuldstændig fejl i den hovedbetragtning, at man burde lægge sygekasserne under det offentliges administration i stedet for at fortsætte med det system, vi har nu, hvor man har lagt det hele i hænderne på befolkningen selv. Jeg har altid haft den opfattelse — og har ikke fået den ændret indtil dagen i dag, i hvert fald slet ikke af det ærede medlems indlæg —, at det ville være ulykkeligt, om man lagde sygekasserne, og jeg nævner i samme forbindelse arbejdsløshedskasserne, ind under staten i stedet for som nu at benytte sig af de tusindvis af medborgere, som her gør et frivilligt og samfundsnyttigt meget stort arbejde. Jeg tror, det ville være såre unyttigt og en ting, der ville skade meget, om man foretog dette skridt. Jeg er enig

i, at man ikke skal være ængstelig for socialkontoret; det er dog ikke udfra det synspunkt, jeg bedømmer spørgsmålet, men jeg bedømmer det socialt udfra det synspunkt, at jeg tror, sikkerheden og kontrollen er størst, når der sidder folkevalgte repræsentanter, som der jo gør disse steder, folk, som har stor interesse for sagen. Det vil være bedre, end hvis man lægger administrationen over til den store statsadministration, som så må forøges yderligere. Derfor er jeg altså ganske uenig med det ærede medlem i den principielle betragtning, men jeg er klar over — det kommer ikke bag på mig —, at det ærede medlems hele samfundssyn er det, at de flest mulige opgaver bør fratages den enkelte, hjemmet og alle andre end netop staten, så at de samles på een hånd, statens. Jeg har altså den modsatte opfattelse.

Jeg er glad for, at det ærede medlem selv med den opfattelse, med de kritiske bemærkninger, han gjorde, fremhævede den omlægning, der har fundet sted af sygekasserne i Storkøbenhavn. Jeg synes, denne omlægning vidner om, at man har det for øje, at der måske er ting, som kan rettes, og områder, hvor administrationen kan gøres mindre. Her er i hvert fald et eksempel, vi alle kan se på med tilfredshed, idet vi kan håbe på, at man andre steder vil finde, at det vil være nyttigt at følge dette eksempel.

Spørgsmålet om medicinpriserne og fortjenesterne skal jeg ikke fordybe mig synderligt i. Det ærede medlem kom selv ind på den offentlige kontrol, der er med apotekervæsenet her i landet, og jeg har ikke den opfattelse, at den ikke i høj grad er effektiv. Jeg tror, vi kan finde en måde, hvorved man kan bevare det private apotekervæsen og samtidig skaffe det offentlige den kontrol med disse ting, som jeg er enig i er en nødvendighed, for at det hele skal kunne gå gnidningsløst.

Jeg har med disse få ord gerne villet supplere det, der har været sagt, og fremsætte mit syn på sagen, og jeg takker endnu en gang de ærede ordførere, som har givet tilslutning til lovforslaget, idet jeg håber på, at vi hurtigt kan imødekomme sygekassernes ønske om at få lov til at administrere efter bestemmelserne i det her forelagte lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.